

" Ik ben met niemand solidair,niet eens met mezelf "

Uw levensfilosofie lijkt te zijn: "Men kan niemand vertrouwen, ook zichzelf niet."

Ik ben met niemand solidair,niet eens met mezelf en al helemaal niet goed van vertrouwen. Waarom? Omdat ik op de wereld ben gekomen als de gezondende onder de gezondenen om het overal mee oneens te zijn! Daarom!

Je achter deur open laten als je woont naast een stel gedrogeerde drankzuchtige asocialen, zoals een goed gelovige jonge dominee in Heerenveen, dat zou ik nooit doen.

Ik zou nog liever tienduizend volt op de deurknop zetten.

Die tolerante dominee heeft wel wat erg veel vertrouwen in de voor zienigheid.

Wie zich tegen mij openlijk of heimelijk verzet (Ik zie en weet alles!) heeft er een onverzoenlijke vijand bij.

Ik heb bewezen op sommige momenten tot moord en doodslag in koele bloede in staat te zijn.

U weet dat er in de tijd dat ik in Amsterdam woonde twee zwaar gemutileerde lijken uit het Vondelpark zijn weg gehaald.

Ik wil niets zeggen, maar ik woonde daar wel erg dicht bij als tiener en kwam ook vaak in dat park en niet alleen om de eendjes te voeren, maaar ook om mij te bekennen met mijn hele hebben en houwen tot mannen die van mannen houden, dus was ik regelmatig zwaar verkou den, want het valt niet mee om in de februari maand in je blote reet in het struweel te staan als er jachtsneeuw bij temperaturen van min negentien bij een loeiende noordenwind je ballen doen bevriezen en trek dan maar eens de witte bruidssluiet uit het eigen geslacht, laat staan uit dat van een ander.

IK heb het zeelf meegemaakt hoe mijn lippen vast voren aan een gesteven luststaaf van de een of andere brochum waar ik niet eens de naam van wist en kom dan maar eens los bij een potje achterwaartse achteruit oefeningen.

Wat ik toen dacht? Ik wou dat ik twee hondjes was, dat dacht ik toen.

Ja, die zaken zijn onderdehand toch verjaard, dus ik kan vrijuit spreken!In principe schrik ik nergens voor terug en gaat op geen enkel gebied een zee mij snel te hoog en ben tot alles in staat, alhoewel ik niet bij het minste of geringste een blind, mank en slecht horend opoetje met natte benen van het perron voor een aanstormen de trein zal duwen. Hooguit jonassen. Zonder wallevis.

Mijn gebrek aan solidariteit met wie dan ook verklaar ik uit het omgeven zijn door oudere, verbitterde, rancuneuze mensen in mijn jeugd.

Mijn kunstenaarschap verklaar ik uit de existentiële angst vergeten te worden zonder virtuele voetstappen in het rulle zand van de tijd achter te laten.

Het gevoel op geen andere wijze indruk te kunnen maken op anderen dan door mijn schilderijen en tekeningen, mijn teksten die blijk geven van een groot gevoel van afkeer en walging ten op zichte van mijn medemens, getemperd door een romanties-realistiese kijk op de werke lijkheid waar door de bittere pil voorzien wordt door een dun laagje suiker.

Ik heb een grote afkeer van hen die nonsens verkondigt,goedkope successen verwerft of ijdelheid najaagt. Als ik dat mijn bij voorbaat al tevreden klanten mededeel bij het inpak ken van het door hen gekochte schilderij staan ze soms toch zo raar te kijken, omdat eerlijkheid en realiteitszin niet gewaardeerd worden in artistieke kringen.

Nu hoeft niemand op mij jaloers te zijn,want adeldom verplicht.Kent U die ijzersterke story niet? Nee? Dan zal ik U die vertellen!

Een van de hovelingen van Dionysius zei smachtend: "Ooooh, ohohoho. Vorst in den hoge, sire van een koning, ware het slechts voor één enkele dag dat ik Uw hoogverheven plaats mocht innemen!"

Voor hetzelfde geld had die sire van een koning even met zijn vingers geknipt naar de paleiswacht om die hoveling zijn brutale kop van zijn romp te doen scheiden door de scherpte van het zwaard, maar Dionysius, altijd in voor een leuke witz en een plat geintje ontruimde zonder dralen ogen blikkelijk zijn troon en

liet de ietwat brutale hoveling Damokles plaats nemen op de befaamde gouden troon.

Die Damokles! Hij had de tijd van zijn leven!

Bekers met zware wijnen, schalen met de sappigste druiven en jonge, malse, goed ingenaaide slavinnen, goud op snee te kust en te keur om in te zwelgen!

En had ie genoeg gezwelgd in een pondje heteroseksjuweel k*tspek dan waren daar leuke balletdansers in hun blote togus met gesteven geslachten maar niet in overhemden met gesteven boorden of een krul in hun staart!

Het kon niet op!

Welke echte man zou dat niet willen? Het werden lange uren overvol van wellustig zinsgenot.

Toen Damokles volkomen uitgeput op apegapen lag met in iedere hand een slavin, pardon ik bedoel met de ene hand diep in een slavin en de andere in een slaaf, vroeg Dionysius licht spottend: "En Damokles? Gaat het een beetje met je misjogge? Dik tevreden met je nieuwe positie?"

En voordat Damokles verzaligd ja kon knikken voegde Dionysius er aan toe: "Je zou toch eens als je tijd hebt moeten kijken wat er zo al boven je hoofd hangt als vorst!"

De glimlach op het gelaat van Damokles verstarde tot een bange grijns want vlak tegen het plafond schommelde een enorm groot blinkend scheermesscherp geslepen zwaard zachtens heen en weer aan een paardehaar. Of Damokles van de weeromstuit zijn klamme jatten uit de hem toegewenze slaaf en slavin trok en vervolgens een hartaanval kreeg, een beroerte of van de troon sprong en zijn enkel brak, zijn moeder huwde en zijn vader vermoordde of om kwam door het vallende zwaard van Damokles is niet bekend.

De allegorie met het kunstenaarsschap is meer dan duidelijk. Uw werken zijn dan ook aan gekocht door particulieren, de gemeente Amsterdam, het Rijk der Nederlanden en volgens de op gave van het Instituut Collectie Nederland, de opvolger van het voormalige bureau Dienst Voor 's Rijks Verspreide Kunstvoorwerpen, zijn Uw kunstwerken geklassificeerd met de code BCW.

De code BCW betreft Bijzondere Culturele Waarde en die is volgens deze opgave vergelijkbaar met mu seale waarde.

Ik had uiteraard niets anders verwacht want voor minder ga ik niet! Ik kan U overigens het aan mij toegestuurde document tonen!

U zegt dat alleen een pessimistische realist het leven in de juiste proporties ziet en dat die juist door de onnozele, optimistische, meestal onge schoolde evangeliese medemenschen en andere aan hangers van uitheemse, folkloristische dansgroepen, voor gek verklaard wordt.

U weet dat de inrichtingen vol met gekken zitten die menen dat zij normaal zijn en de mensen buiten de echte gekken zijn. Een vroeg kalende ex-klasgenoot van mij van de Da Costakweekschool, doktorandus Willem W., ex-ambtenaar bij het ministerie van Onderwijs en nu een obskuur pedagogies adviesburootje heeft ergens in Beverwijk of IJmuiden, schreef boekjes met een soort heel algemene humanistische dagsluitingen met een vleugje christelijke moraal theologie.

Een jaar later publiceerde kameleon W. een propagandaboek voor de Islam.

Over een consistente wetenschappelijke visie gesproken.

Iedere verdediger van de islamisering in Nederland is een even grote land verrader als de NSB-ers tijdens de oorlog en die rooie jongens van het IKV die de Russen wil den laten binnen marcheren.

Er is een oorlog aan de gang van de zogenaamde progressieven tegen het histories kultureel kader waarin ons land al eeuwen staat.

Nou, om een lang verhaal kort te maken, die Islam bewonderaar doktorandus Willem vroeg zich volgens weer een andere klasgenoot af of mijn schilderijen wel door de overheid erkend werden.

Hij betwijfelde dat in hoge mate, alhoewel hij net als die E.O. producer van dat lullige programma "Wat is er met je aan de hand?" dat na korte tijd ,geloof ik, al weer verdwenen is, nog nooit serieus naar een schilderij van mij gekeken heeft.

Kunt U zich voorstellen dat ik een week lang heel slecht de slaap kon vatten voor die reunie van die vreselijke klas uit 1962 van de Da Costa kweekschool te Bloemendaal, dat terreurinstituut van de middelmaat, waar ik als genie meer dan vijf jaar van mijn leven heb moeten verspillen om mijn opvoeders en leraren tevreden te stellen?

(wordt vervolgd)

© januari 2014, fredvanderwal, BasicPublishing.nl